

Ned fra himlen i det høje
kom befaling i dit ord,
og du hersker over alle
hjerter i det kolde nord.
Fra din vrede er jeg vejet
under dine fødders ly,
hvor nu svangen er min himmel
i Jerusalem det Ny.

Nu går våren gennem Nyhavn,
vil jeg tro, og det kan ske,
at den slår et slag og viser
sig et sted, hvor vi kan se.
Der er endnu et par timer
af den dag, der går på hæld;
vi kan nå at flette fingre,
vi kan nå at stifte gæld.

Men den kommer, før man aner
det, den skumringsfyldte stund,
og den skaber en forvandling
i den dybe undergrund.
Selv om mange år er gået,
før jeg tog dig i min favn,
har jeg dog på mine læber
båret lyden af dit navn.

I den kolde forårmorgen
vågner jeg af liden blund,
og du vågner påskemorgen
netop i den samme stund.
Til din glæde er jeg krøbet
under dine vingers ly,
hvor din dyne er min himmel
i Jerusalem det Ny.

Tekst: Lars Hougaard Clausen